

מ"ת 3754/04/23 - מדינת ישראל ע"י נגד אסמרה קינדיה (עציר) ע"י

בית משפט השלום לתעבורה במחוז תל-אביב (בת-ים)

מ"ת 3754-04-23 מדינת ישראל נ' קינדיה(עציר)
תיק חיצוני: 153394/2023

בפני	כבוד השופט שי שלהבת
מבקשת	מדינת ישראל ע"י ב"כ עו"ד רביבו ומתמחה יליזרוב
נגד	
משיב	אסמרה קינדיה (עציר) ע"י ב"כ עו"ד טל כהן

החלטה

רקע וטענות הצדדים

בפני בקשה לשינוי תנאי מעצר הבית של המשיב, אליה מתנגדת המבקשת.

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום בגין עבירות של נהיגה ברכב ללא ביטוח, עבירה על פי סעיף 2 לפקודת ביטוח רכב מנועי, תש"ל -1970; נהיגה כשרישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים, בניגוד לסעיף 10(א) לפקודת התעבורה תשכ"א - 1961 (להלן: "פקודת התעבורה"); סירוב להגיד שם או מען והגדת שם או מען כוזבים, עבירה לפי סעיף 62(4) לפקודת התעבורה; נהיגה בקלות ראש, עבירה לפי סעיף 62(4) לפקודת התעבורה ונהיגה בשכרות (אוויר נשוף בניגוד לסעיפים 62(3) ו-39א לפקודת התעבורה.

על פי עובדות כתב האישום, נהג המשיב ביום 18.4.23, בסמוך לשעה 04.40 ברכב פרטי וכאשר נעצר לבדיקה במחסום שכרות בסמוך לצומת מורשה, הציג רישיון נהיגה של אחיו והזדהה בשמו. בבדיקת מאפיינים שנערכה למשיב עלו אינדיקציות לשכרות ובדיקת נשיפה שניטלה מגופו הצביעה על תוצאה של 1424 מיקרוגרם לליטר אוויר נשוף. בנוסף לכך, נהג המשיב כשרישיון נהיגתו פקע כארבע שנים ואחד עשר חודשים לפני מועד נהיגתו וללא ביטוח.

ביום 10.4.23, שוחרר המשיב, בהסכמת המבקשת, למעצר בית מלא בפיקוח הוריו ושתיים מאחיותיו. כתנאי לשחרור של המשיב, הופקד סכום של 2,500 ₪ ונחתמו התחייבויות על ידי המשיב והמפקחים.

המשיב מיוצג על ידי ב"כ מהסנגוריה הציבורית.

ביום 28.4.23, הגיש ב"כ המבקש בקשה דחופה לקיום דיון דחוף בתנאי מעצרו והדיון התקיים ביום 30.4.23. יצוין כי עמוד 1

עניין תנאי מעצרו של המשיב עלה בעת הדיון בתיקו העיקרי של המשיב שנערך ביום 27.4.23.

בסך הכל התקיימו בעניינו של המשיב, הן בהליך זה והן בתיק העיקרי, ארבעה דיונים, שלושה מהם בפני מותב זה. בכל הדיונים שנערכו בפני מותב זה לווה המשיב על ידי כמה מבני משפחתו.

ב"כ המשיב הפנה לנסיבותיו האישיות ולמצבו הכלכלי הקשה ביותר של המשיב המחייבו לצאת לעבודה. ב"כ המשיב הגיש מספר מסמכים המעידים על מצוקתו הכלכלית, ציין שהוא מגדל בגפו את בתו בת השתיים עשרה, את העובדה שאמו של המשיב עובדת בניקיון על אף גילה בשל מצוקה כלכלית, הפנה לכך שלא נרשמה כל הפרה לחובת המשיב במהלך מעצר הבית ולכך שבתשע השנים האחרונות לא נרשמה כנגדו הרשעת תעבורה כלשהיא.

לגישת ב"כ המשיב, מסוכנותו מתייחסת לנהיגה בלבד ובהעדר עבר של נהיגה בזמן פסילה, אין חשש שיפר תנאי מהתנאים שיקבעו לו. כן ציין את הרושם שהותירו להבנתו המשיב ומשפחתו בפני המותב והדגיש שבקשתו מתייחסת ליציאתו של המשיב לעבודה על מנת למנוע הדרדרות שלו ושל בתו לפת לחם.

המשיב עדכן כי הוא עובד במשמרת לילה, מתנייד למקום עבודתו באוטובוס וביקש מן המנהלת שלו לבחון אפשרות לצרפו להסעה. לדבריו, הוא נוהג לצאת מביתו בשעה 19.30 ולחזור בשעה 6.00.

ב"כ המבקשת, הדגישה את חומרת העבירות המיוחסות למשיב ובכלל זה את רמת השכרות הגבוהה בה נהג, הפנתה לעברו הכולל הרשעה בעבירה דומה בשכרות ברמה גבוהה של 650 מיקרוגרם לליטר אוויר נשוף בשנת 2015, לכך שטענות בדבר מצבו האישי נטענו עוד בהליך בשנת 2015, ולעובדה שעשרים יום בלבד חלפו ממועד קבלת ההחלטה האחרונה בעניינו של המשיב. כן ציינה ב"כ המבקשת כי עבודתו של המשיב דורשת ממנו להתייצב בשעות הלילה, אותן שעות המועדות לפורענות בהן נתפס בעבירות המיוחסות לו.

לאחר שמיעת הצדדים, ביקשתי מהמשיב להמציא התחייבות מטעם מעסיקתו לכך שתדאג להסעתו למקום העבודה ובחזרה לביתו תוך ציון שלאחר שתתקבל ההתחייבות, תינתן החלטה סופית בנושא.

ב"כ המבקשת ביקשה כי במידה ויוחלט על שינוי תנאי מעצרו של המשיב, יעוכב ביצוע ההחלטה על מנת לאפשר שקילת הגשת ערר.

ביום 1.5.23, נסרקה למערכת נט המשפט בקשה מאת הגב' סטלה פלידמן שלדבריה הנה שף/מנהלת בחברת פוד האוס, במסגרתה נכתב כי "אני מאפשרת שתהיה לו הסעה מהעבודה לבית ומהבית לעבודה". המכתב אינו חתום.

דין והחלטה

יצוין כבר כעת כי במהלך הדיונים אליהם התייצב המשיב, הותר רושם אמין של מי שמודע לשגגה שבמעשיו ופועל מתוך רגש אחריות למשפחתו.

למיטב הבנתי, נופלת בקשת המשיב בקטגוריה של "בקשה לעיון חוזר" בתנאי מעצר ואדון בה לפי הכללים הרלוונטים לבקשה מסוג זה.

הסעיף הדין בתנאים לקיומו של עיון חוזר בהליך מעצר הנו סעיף 52 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), תשנ"ו - 1996 (להלן: "חוק המעצרים") הקובע בסעיף א כדלקמן:

עצור, משוחרר בערובה או תובע רשאי לפנות לבית המשפט בבקשה לעיון חוזר, בענין הנוגע למעצר, לשחרור או להפרת תנאי השחרור בערובה, לרבות בהחלטה לפי סעיף זה, אם נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מעת מתן ההחלטה

השיקולים המנחים את בית המשפט בעת עריכת עיון חוזר בהחלטת מעצר נוגעים לשלושה: נתגלו עובדות חדשות, נשתנו נסיבות או עבר זמן ניכר מההחלטה שניתנה בנוגע למעצר.

לעניין עצם ההחלטה בדיון הראשוני בבקשת המעצר עד לתוך ההליכים המשפטיים, יש להפנות ללשון סעיף 21 חוק המעצרים" הקובע כדלקמן:

(א) הוגש כתב אישום, רשאי בית המשפט שבפניו הוגש כתב האישום לצוות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים המשפטיים, ובכלל זה על מעצרו בפיקוח אלקטרוני, אם נתקיים אחד מאלה:

(1) בית המשפט סבור, על סמך חומר שהוגש לו, כי נתקיים אחד מאלה:

(א) קיים יסוד סביר לחשש ששחרור הנאשם או אי-מעצרו יביא לשיבוש הליכי משפט, להתחמקות מהליכי שפיטה או מריצוי עונש מאסר, או יביא להעלמת רכוש, להשפעה על עדים או לפגיעה בראיות בדרך אחרת;

(ב) קיים יסוד סביר לחשש שהנאשם יסכן את בטחונו של אדם, את בטחון הציבור, או את בטחון המדינה;....

(ב) בית המשפט לא יתן צו מעצר לפי סעיף קטן (א), אלא אם כן נוכח, לאחר ששמע את הצדדים, שיש ראיות לכאורה להוכחת האשמה, ולענין סעיף קטן (א)(1), לא יצווה בית המשפט כאמור, אלא אם כן נתקיימו גם אלה:

(1) לא ניתן להשיג את מטרת המעצר בדרך של שחרור בערובה ותנאי שחרור, שפגיעתם בחירותו של הנאשם, פחותה;

(2) לנאשם יש סיגור, או שהנאשם הודיע שברצונו שלא להיות מיוצג בידי סיגור.

מיום 12.5.1997

דומני שבענינו לא חולק ב"כ המשיב על קיומן של ראיות לכאורה ועל קיום מסוכנות עקרונית הגלומה בעבירות המיוחסות למשיב. המחלוקת בין הצדדים מתמקדת בשאלת תנאי השחרור בערובה והאופן בו ניתן, אם בכלל להפיג את מסוכנותו של המשיב.

בבחינת שלוש נימוקי העיון המיוחד, הרי שדומני כי לא התגלו עובדות חדשות. ואף לא השתנו הנסיבות.

נכון שלדעת ב"כ המבקש ניתן לומר שהשתנו נסיבותיו של המשיב בעקבות שהייתו במעצר בית, אך מאחר והנסיבות האמורות שזורות בנימוק חלופי הזמן הרי שהדין יתמקד בנימוק האחרון.

את הכללים המנחים את בית המשפט בסוגיית חלופי הזמן, ניתן ללמוד מהאמור **בבשפ 5060/22 הייב מחמוד נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 8.8.2022) (להלן: עניין הייב)

"הגדרת פרק זמן מסוים כ"זמן ניכר" כהגדרתו בסעיף 52(א) לחוק מבוססת על נסיבות העניין הקונקרטי והיא נעוצה באיזון שבין זכויות הנאשם לבין האינטרס הציבורי. במסגרת איזון זה יש להביא בחשבון, לצד חלופי הזמן, גם את חומרת העבירות המיוחסות לנאשם, מידת המסוכנות הנשקפת ממנו, התנהגותו במעצר ונסיבותיו האישיות (בש"פ 5221/19 **לזון נ' מדינת ישראל**, פסקה 12 [פורסם בנבו] (12.9.2019); בש"פ 2608/18 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 9 [פורסם בנבו] (2.4.2018); בש"פ 6745/17 **יונס נ' מדינת ישראל**, פסקה 8 [פורסם בנבו] (26.9.2017); בש"פ 5818/16 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 16 [פורסם בנבו] (4.8.2016))."

יישום האמור בעניין הייב מלמד להבנתי כי העבירות המיוחסות לו חמורות וגלומה בהן מסוכנות. לעניין זה ניתן להפנות לפסקי הדין בעניין **בשפ 693/12 ריאן בילאל נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 1.2.2012) וכן **בשפ 8819/10 עלי אל רך נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו 6.12.2010). יצוין כי מקרים אלו אופיינו גם בעבר פלילי מכביד של המבקשים הרלוונטיים. בעניינו, עומדת כנגד המשיב הרשעה בעבירת שכרות משנת 2015, אך דומה שאין בעברו עבירות מכבידות נוספות.

לעניין התנהגותו במעצר, הרי שכדברי ב"כ המבקש, לא נרשמו כנגדו הפרות, אם כי אפשר שתקופה של עשרים ימים אינה ארוכה דיה כדי לעמוד על התנהגותו של המשיב.

לעניין נסיבותיו האישיות של המשיב, הרי שהשתכנעתי שהמשיב תלוי לחלוטין לפרנסתו ולפרנסת בתו ביכולתו לעבוד. מהמידע שנמסר לי ומהמסמכים שהוצגו, עולה כי המשיב מצוי בחובות של קרוב לארבעים אלף שקלים למערכת הבנקאית ודומה כי גיוס כספי ההפקדה בסכום של 2,500 ש"ח שנקבעה כתנאי ליציאתו למעצר בית, ואשר שולמה בשתי מנות, עלתה לו ולמשפחתו במאמצים רבים.

עוד יצוין כי במסגרת הדיונים אליהם התייצב, הותיר המשיב רושם בלתי אמצעי של מי שמבין את הצורך באי חזרה על הישנות מעשיו ונמצא במצוקה ממשית בשל אי יכולתו לעבוד. גם משפחתו של המשיב, ובכלל זה הוריו שאינם צעירים, הותירה רושם של מי שמלווה אותו מקרוב וחשה, בלשון המעטה, אי נוחות ממעמד הימצאותה בבית המשפט.

בשקלול מלוא השיקולים הרלוונטיים, דומני שנסיבותיו של הנאשם והרושם החיובי שהתקבל בבית המשפט, מטים את הכף לעבר הקלה בתנאי מעצר הבית שלו. לעניין זה, בחינת "חלוף הזמן" בנסיבותיו הקונקרטיות של המשיב, מלמדת כי תקופת עשרים ואחד הימים שחלפו מתחילת מעצר הבית שלו מהווה די זמן במקרה זה.

לאחר קביעת מסקנה זו, הרי שמצאתי טעם רב בחשש שהובא על ידי המבקשת מהנימוקים שהעלתה בטיעוניה. לצורך הפגת חשש זה ולאחר שהתקבלה התחייבות מאת נציגת מעסיקתו לדאוג להסעתו מהבית למקום העבודה ובחזרה, הרי שהחלטתי לשנות את תנאי מעצר הבית של המשיב כך שיותר לו לצאת לעבודתו בחברת פוד האוס בנתב"ג בימים א-ה בין השעות 19.30 עד 06.00.

נתתי דעתי לנוסח התחייבותה של נציגת המעסיקה ולעובדה שהמסמך שהעבירה אינו חתום, אך דומני שדי בכך וחתימתה של הנציגה האמורה על התחייבות בקשר להתנהלות המשיב, תשלים את החסר בהתחייבות. נתתי דעתי גם לעובדה שהנציגה האמורה לא נחקרה בבית המשפט, אך דומני שפעולתה בעניין, שכללה גם מכתב נוסף המלמד על נחיצות המשיב במקום עבודתו, מלמדת על הצורך שלה בעבודת המשיב ומכאן גם על הבנתה את אחריותה בעניין, אחריות שתגובה כאמור אף בהתחייבות כספית.

יציאה המשיב לעבודתו מותנית בכך שמעסיקתו, חברת פוד האוס, תדאג להסעתו של המשיב ממקום מעצר הבית שלו למקום עבודתו באופן ישיר וללא עצירות ביניים. לעניין זה, עצירת הרכב שישמש להסעת המשיב לצורך איסוף או הורדה של עובדים אחרים בלבד, לא תחשב כהפרת ההתחייבות. הממונה על המשיב בחברה האמורה, גב' סטלה פלידמן, ת.ז. 307412924, תחתום על התחייבות אישית בסך ₪ 2,500 להבטחת עמידת החברה והמשיב בתנאים האמורים. ההתחייבות תיחתם עד יום 4.5.23, בשעה 14 ולא תהווה תנאי לכניסת החלטתי לתוקף.

המשיב ישהה במעצר בית מלא בכל הזמן מלבד הזמנים שהותרו לו לצורך עבודתו וזאת באותם תנאים שנקבעו בהחלטתי מיום 10.4.23.

לאור עתירתה של המשיבה, הרי שביצוע החלטתי יעוכב לפרק זמן של ארבעים ושמונה שעות ממועד מתן ההחלטה.

חזקה על נציגי המשיבה כי יעדכנו את בית המשפט ואת ב"כ המשיב עוד בטרם מלוא פרק הזמן שניתן במידה ויוחלט שלא להגיש ערר על החלטה זו.

השעה כעת 08.07.

זכות ערר כדין

(2) תובע שהוא קצין משטרה בדרגת רב פקד ומעלה, אם היה התובע שוטר שהתמנה לתובע לפי סעיף 12(א)(1)(ב) לחוק סדר הדין הפלילי.

ניתנה היום, י"א אייר תשפ"ג, 02 מאי 2023, בהעדר הצדדים.